

Splošno sodišče je zavrnilo tožbo Romunije zoper sklep Komisije o registraciji predloga državljanske pobude „Kohezijska politika za enakost regij in trajnost regionalnih kultur“

Splošno sodišče je prvič odločilo o izpodbojnosti sklepa Komisije o registraciji takega predloga

Evropski komisiji je bil 18. junija 2013 predložen predlog državljanske pobude z naslovom „Kohezijska politika za enakost regij in ohranitev regionalnih kultur“¹. Glede na informacije, ki so jih predložili organizatorji, je bil namen tega predloga, da Evropska unija v okviru kohezijske politike posebno pozornost nameni regijam, katerih etnične, kulturne, verske ali jezikovne značilnosti se razlikujejo od značilnosti okoliških regij.

Komisija je s sklepom z dne 25. julija 2013² zavrnila zahtevo za registracijo spornega predloga EDP, ker je bil ta očitno zunaj okvira njenih pristojnosti za predložitev predloga pravnega akta Unije za namen izvajanja Pogodb. Splošno sodišče je ničnostno tožbo, vloženo zoper navedeni sklep, zavrnilo³. Sodišče, pri katerem je bila vložena pritožba, je sodbo Splošnega sodišča razveljavilo in sklep z dne 25. julija 2013 razglasilo za ničen⁴.

Komisija je 30. aprila 2019 sprejela nov sklep, s katerim je sporni predlog EDP registrirala⁵. Romunija je vložila tožbo za razglasitev ničnosti tega sklepa.

Splošno sodišče je tožbo Romunije zavrnilo in prvič izrecno obravnavalo vprašanje izpodbojnosti sklepa Komisije o registraciji predloga EDP. Prav tako je podalo pojasnila glede, prvič, značilnosti nadzora, ki ga izvede Komisija za sprejetje takega sklepa, in drugič, narave nadzora nad zakonitostjo tega sklepa s strani Splošnega sodišča.

Presoja Splošnega sodišča

V zvezi z dopustnostjo tožbe je Splošno sodišče obravnavalo izpodbojnost izpodbijanega sklepa⁶. Najprej je opozorilo na postopke in pogoje, ki se zahtevajo za predložitev EDP, in navedlo, da je namen izpodbijanega sklepa ustvariti zavezujoče učinke za zadevne organizatorje, institucije in zadevne države članice. Glede organizatorjev sklep o registraciji namreč sproži mehanizem zbiranja izjav o podpori in jim med drugim zagotavlja, prvič, pravico, da Komisiji predložijo EDP in jo podrobno pojasnijo⁷, drugič, pravico, da od Komisije zahtevajo, naj predloži sporočilo iz člena 10(1)(c) Uredbe št. 211/2011⁸, in tretjič, pravico, da EDP predstavijo na javni predstavitvi v

¹ Predlog, predložen v skladu s členom 11(4) PEU in Uredbo (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi (UL 2011, L 65, str. 1, v nadaljevanju: sporni predlog EDP).

² Sklep Komisije C(2013) 4975 final z dne 25. julija 2013 o zavrnitvi registracije predloga državljanske pobude „Kohezijska politika za enakost regij in trajnost regionalnih kultur“.

³ Sodba z dne 10. maja 2016, Izsák in Dabis/Komisija, [T-529/13](#) (glej sporočilo za medije št. [50/16](#)).

⁴ Sodba z dne 7. marca 2019, Izsák in Dabis/Komisija, [C-420/16 P](#) (glej sporočilo za medije št. [24/19](#)).

⁵ Sklep Komisije (EU) 2019/721 z dne 30. aprila 2019 o predlagani državljanski pobudi „Kohezijska politika za enakost regij in trajnost regionalnih kultur“ (UL 2019, L 122, str. 55, v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

⁶ V smislu člena 263 PDEU.

⁷ Uredba št. 211/2011, člen 9, prvi odstavek, in člen 10(1)(b).

⁸ V skladu s to določbo Komisija, kadar prejme EDP, v treh mesecih v sporočilu poda svoje pravne in politične zaključke v zvezi z EDP, morebitne ukrepe, ki jih namerava ali ne namerava izvesti, in obrazložitev teh (v nadaljevanju: sporočilo o EDP).

Evropskem parlamentu. Te pravice, ustvarjene za organizatorje, so hkrati obveznosti zadevnih institucij, ker mora Komisija organizatorje sprejeti in predložiti sporočilo o EDP, Parlament pa organizirati javno predstavitev. Kar se tiče zadevnih držav članic, sklep o registraciji predloga EDP zanje ustvarja obveznost, da dovolijo zbiranje izjav o podpori, jih preverijo in potrdijo.

Poleg tega je Splošno sodišče pojasnilo, da sklep o registraciji predloga EDP ni pripravljalni ali vmesni akt, katerega namen bi bil pripraviti sprejetje sporočila o EDP s strani Komisije. Sklep o registraciji predloga EDP namreč vključuje prvo pravno presojo predloga EDP in ne vpliva na presojo, ki jo Komisija opravi v sporočilu o EDP, ki vsebuje zlasti njene „pravne in politične zaključke“. Splošno sodišče je navedlo, da v skladu s sodno prakso⁹ posebna dodana vrednost mehanizma EDP ni povezana z gotovostjo njegovega izida, temveč z možnostmi in priložnostmi, ki jih ustvarja za državljane Unije, da v institucijah Unije sprožijo politično razpravo, ne da bi bilo treba počakati na začetek zakonodajnega postopka. Politična razprava z državljani in institucijami se opravi predvsem v obdobju zbiranja izjav o podpori, na sestanku s Komisijo in na javni predstavitvi v Parlamentu. Natančneje, ta razprava izhaja iz sklepa o registraciji predloga EDP in nadaljnega postopka ter poteka, preden Komisija sprejme sporočilo o EDP. Zato ta sklep, tako kot izpodbijani sklep, pomeni zaključek posebne faze postopka EDP in ima zavezujoče pravne učinke, ki se razlikujejo od tistih, ki jih ima sporočilo o EDP, ter je, tako kot to sporočilo, izpodbijni akt v smislu člena 263 PDEU.

V zvezi z utemeljenostjo je Splošno sodišče na prvem mestu preučilo pogoje za registracijo predloga EDP in zlasti pogoj, ki se nanaša na to, ali tak predlog spada v okvir pristojnosti Komisije¹⁰. V tem okviru je opozorilo na značilnosti preizkusa, ki ga mora Komisija opraviti na podlagi tega pogoja za registracijo predloga EDP.

Prvič, opozorilo je, da je Komisija, da se zagotovi enostaven dostop do EDP, pooblaščen, da zavrne registracijo takega predloga le, če je ta – ob upoštevanju njegovega predmeta in njegovih ciljev – očitno zunaj okvira, v katerem ima ta institucija pristojnost za predložitev predlogov pravnih aktov Unije za namen izvajanja Pogodb.

Drugič, Splošno sodišče je pojasnilo, da obstaja razlika med preizkusom, ki ga mora Komisija opraviti iz naslova pogoja za registracijo, ki se nanaša na to, ali predlog EDP spada v okvir njenih pristojnosti, in preizkusom, ki ga mora ta institucija opraviti v sporočilu o EDP. Tako se mora Komisija v okviru preizkusa tega pogoja za registracijo omejiti na preizkus, ali so z objektivnega vidika ukrepi, ki so predlagani v okviru zadevne EDP, lahko sprejeti na podlagi Pogodb in ji ni treba preveriti, ali je predložen dokaz o vseh navedenih dejstvih niti ali je obrazložitev, na kateri temeljijo predlog in predlagani ukrepi, zadostna. Sklep o registraciji predloga EDP vključuje prvo pravno presojo predloga EDP in ne vpliva na presojo, ki jo Komisija opravi v sporočilu o EDP, ki vsebuje njeno dokončno stališče glede vprašanja, ali bo predložila ali ne predlog pravnega akta v odziv na zadevno EDP. Zato lahko Komisija zavrne registracijo predloga EDP le, če med preizkusom izpolnjevanja pogoja za registracijo, ki se nanaša na to, ali predlog EDP spada v okvir njenih pristojnosti, ugotovi, da je mogoče v celoti izključiti, da bi lahko vložila predlog pravnega akta Unije za namen izvajanja Pogodb. Če pa Komisija ne more priti do take ugotovitve, mora zadevni predlog EDP registrirati, da se omogoči politična razprava znotraj institucij, ki se sproži po tej registraciji.

Na drugem mestu, Splošno sodišče je odločalo o tem, ali je Komisija pravilno opredelila vsebino spornega predloga EDP, in ugotovilo, da je ta predlog v izpodbijanem sklepu pravilno predstavljen in da ni bilo nobenega izkrivljanja njegove vsebine. Komisija je namreč na podlagi sodne prakse¹¹ z objektivnega vidika preizkusila predlagane ukrepe, obravnavane abstraktno, pri čemer se je v bistvu omejila na predstavitev predmeta in ciljev spornega predloga EDP in na ugotovitev, da ta predlog spada v okvir kohezijske politike Unije.

⁹ Sodba z dne 19. decembra 2019, Puppinck in drugi/Komisija, [C-418/18 P](#), točka 70 (glej sporočilo za medije št. [160/19](#)).

¹⁰ Uredba št. 211/2011, člen 4(2)(b).

¹¹ Zgoraj navedena sodba [C-420/16 P](#).

Na tretjem mestu je Splošno sodišče zavrnilo očitke, da presoja Komisije vsebuje pridržek. Splošno sodišče je poudarilo, da lahko Komisija za zagotovitev enostavnega dostopa do EDP, namreč po potrebi „uokviri“, „opredeli“ ali celo delno registrira zadevni predlog EDP, pod pogojem, da spoštuje obveznost obrazložitve, ki jo ima, in da ne izkrivi vsebine tega predloga. Tako postopanje namreč Komisiji omogoča, da namesto, da zavrne registracijo predloga EDP, ta predlog pobude registrira kvalificirano, da ohrani polni učinek cilja, ki mu sledi Uredba št. 211/2011.

Na četrtem in zadnjem mestu je Splošno sodišče odločalo o vprašanju, ali so členi od 174 do 178 PDEU lahko pravna podlaga za ukrepanje Unije v skladu s spornim predlogom EDP¹², in opozorilo, da Komisija s tem, da je v izpodbijanem sklepu ugotovila, da sporni predlog EDP, kolikor so njegov cilj predlogi Komisije za pravne akte za opredelitev nalog, prednostnih ciljev in organizacije strukturnih skladov, in pod pogojem, da bodo ukrepi, ki se bodo financirali, prispevali h krepitvi ekonomske, socialne in teritorialne kohezije v Uniji, ni očitno zunaj okvira njenih pristojnosti, ni storila napake.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničn. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793

¹² Ti členi spadajo pod naslov XVIII Pogodbe DEU, ki se nanaša na ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo.